

„Ty jo, jak ty to děláš?“ řekl Solař. „Já bych si toho vůbec nevšiml.“

Drábek jen pozvedl obočí a usmál se.

Dobrodili se k haldě dřeva, na jejímž vrcholku ležel dugout domorodců, převrácený dnem vzhůru. Domorodci si dlabali z kmenů kigélií plavidla, jež sloužila jako jediný dopravní prostředek na zdejších řekách a říčkách. Společnými silami vojáci dugout převrátili a do nosů jim náhle vniknul smrad hnijícího masa.

„To snad né,“ zhrozili se a chytli si nosy.

Mezi zčernalými haluzemi zářily dvě zpola oděné mrtvoly bělochů. Podle psích známek na krku se jednalo o Čechy. Snažili se přelout jezero na kigéliovém dugoutu? A netvor na ně z úleku zaútočil, když se zrovna krmlil popadanými plody lijány landolfie, kterých tu plavala spousta? Končetiny nebožtíků zřejmě obluda ohlodala a odklidila i s dugoutem na břeh, mysleli si chlapi, neboť mrtvoly měly maso na nohou vážně ohlodané. Nemusela to ohlodat ona, ale žádný jiný potenciálně nepřátelský objekt, než byla tato dlouhokrká obluda, zde nebyl, takže se na ni mohlo všechno svést. Mrtvoly už měly nafouklá břicha a kůži nabobtnalou vlhkostí.

„Leží tu víc jak dvacet čtyři hodin. Dva dny bych řekl,“ odhadoval Drábek. „Akorát tady... počkyte, vezmu si klacek,“ a odhrnoval jím cáry potrhanych maskáčů a zelených triček, „no jo... vidíte rány po střelách? Hele, tu v žebrech, jedna vedla druhé... a ten druhý voják je má aj v krku. Nekdo je prostřítal celú dávkú ze samopalu. A co je divnější, mají uřezané uši, oba dva...“

„Však to může být ukouslé tou obludou,“ navrhnul Solař.

„To sa mi nezdá. Když si odmyslím tadyk ty muší larvy, co sa zmítajú v ranách, nevypadá to jako ukúslé. To by tu ešte trčely zbytky boltců nebo by tu s tym byly vytržené aj kusy masa z hlavy. Taká rovná rana je vyloženě uřezaná.“

„Chuj s tym. Ja chci jet. Nezstanu tu ani minutu,“ řekl Janus a jako první se uvelebil ve vratké loďce.

Ragbista se z vody vyšvihl za ním a jen hořekoval „škoda, škoda“, že tajemného massospondyla neviděl. Poté naskočil i kapitán.

Křečovitý praporeček, jen co se odrazili z mělčiny, neustále mířil na hladinu, aby vystřelil po každé, byť jen bublince, která by vyskočila k hladině. Dýchal mělce a z nich tří měl asi největší a opravdový strach. Snažil se uklidnit a hluboce se nadechnout. Nešlo to. Úzkost

